

Legjobb az egyenes ut.

A „Debreczen” f. é. 6 számában megjelent „Utaink a városban” című két cikk, amelyekről azt kell hinnünk, hogy csakis azért láthatott napvilágot, mert a közügynek azon ága, mely a hivatott cikkben tárgyalt, nemcsak a városi, hanem a városok között, különben egyáltalán nem lenne feltehető, hogy éppen a „Debreczen” nyújtana segédkezt bárkinek is egyéni bosszúja kielégésére.

Mint hogy az a cikk a közönség s esetleg a városi bizottsági tagok félrevezetésére volt szánva, illő, hogy az (a maga értékére leszállítva) kellő világitásba helyeztessék.

Evek hosszú során Reichman vállalkozó szállította az utkésztéséhez szükséges anyagokat; a múlt évben is óhajtott elnyerni, ajánlatot is tett, mozgolódott is, hogy az neki adassék által minden nyilvános árlejtés nélkül; azonban a tanács tulajdoni többsége a nyilvánossághoz ragaszkodván, az árlejtés mellett döntött.

Az árlejtés megtartván, a kiküldött bizottság a bemutatott kövek művőségét s a vállalati árakat elbírálván, a Fodor József vállalatát tartotta mind legjobbnak, mind arra nézve legkedvezőbbnek és azt ajánlotta elfogadásra, tehát nem a főmérnök, hanem egy bizottság, melynek a főmérnök csak egy tagja volt, tette a javaslatot.

Meghíusulván Reichmann az a terve, hogy árlejtés nélkül kapja meg a vállalatot, arra törekedett, hogy Fodor ne felelhessen meg szerződésének, hogy így aztán ő szabjon ismét a városnak, a maga részéről feltételeket! És hogy ezt tervszerűleg keresztül vigye, lefoglaltatta Fodor-nak Tokajban megvásárolt, régibb idő óta már mások által művelt kőbányáit, mi által természetesen lehetetlené tette, hogy Fodor kellő időre kocka köveket szállíttasson, más felől idehaza vizsgálatot indított Fodor ellen a már szállított kövek művőségét illetően; pártfogók minden időben minden körülmények közt akadnak.

Maga Reichmann nyíltan bevallotta, hogy ezen Fodor elleni ügy neki már eddig is 10—15 ezer forintjába került. No hát hozzá lehet vetni ebből, hogy mennyi hasznot huzartott a városnak addig, míg ő minden concursus nélkül maga volt a piacon.

Hogy valóságos elköltötte-e Reichmann a Fodor elleni túságába az általa nyilvánított összeget, vagy ha elköltötte, abból hova és kire mennyit fordított, azt kutatni senkinek semmi köze; írja fel annak a számlájára, a hova adta, de annyi bizonyos, hogy Reichmannra nézve eddig semmi kívánt eredményt nem biztosított, mert vannak kik nagyon szükségesnek látták már e tekintetbe is a concursusát s ha Fodor a vállalati szerződés minden pontjának még eddig pontosan meg nem felelt, nagyon menti őt éppen a Reichmann eljárása, milyennel minden vállalatot meg lehetne bukztatni, de menti őt azon körülmény, hogy az árlejtés későn tartatott meg; ugy hogy ezen késedelem miatt egy új vállalkozó sem felelhetne meg éppen az első évből szerződésének pontosan, azok pedig, kik a város érdekét tartják szemük előtt, inkább megbocsátják ezt, mert a concursusiából a jövőben látnak hasznot a városnak.

Azt állítani, hogy az utak Fodor miatt romlottak el, hogy az ide hordott terméskövek már most tavaszra sárrá válnak, hogy a megromlott utak évek múlva sem lesznek helyrehozhatók, ezt állíthatja a bosszu s ha akad, a ki azt elhiszi, az csakis a cikk írójának, vagyis inkább íratójának okozhat nem irigylendő örömet.

Hogy a már ide szállított termésköveket 5% tölivel olcsóbban bocsátja a város rendelkezésére Fodor, az a város haszna, mert

Reichman soha sem adott oly olcsó követ, melynek árán téglatormekkel sem lennének képes utat csináltatni.

De hát módjában volt Reichmannnak a vállalatot árlejtés útján elnyerni! Ha nem szeretne a nyilvánosság, talán biztatásokba fektetve reményét, az az ő hibája és nem másé. És ha eddig bosszújának hozta meg nem kis mennyiségű áldozatát, az az ő kára, mert a város közönsége látja a nyulat, hol és hogy mozog s nem hagyja magát lépni vinni, Reichman pedig annyit megtanulhatott, hogy legjobb és legolcsóbb az egyenes ut!

Egy városi polgár.

Eppen a „Debreczen”-nek, mint független helyi lapnak, kötelessége az, hogy a közérdeket érintő vállalkozásokat ellenőrizze s azok megbeszélésére tér nyisson hasábjain. Teszünk azt a nélkül, hogy a felszólalásokból bármilyen hasznot is huzzunk. A közutakat illető felszólalás is köztölték, a nélkül, hogy a Reichman ur létezéséről s így állítólagos „magánbosszújáról” tudomásunk lenne s köztöltök csakis azért, mivel meggyőződést szerettünk arról, miszerint a szállított kőanyag rossz s a használhatatlansága köz tudomásu. Erre vall az is, hogy e miatt a város is megfélemlen intézkedett. A mostani vállalkozónak különben nyitva hagyatott a nyilvánosság terén való védekezés útja, a mit jelen közlemény (melyből csakis egy-két tul erős kitévelt hagytunk el) képez reá nézve. Szerk.

Belföldi hírek. Az orsz. antiszemita párthoz felszólítás érkezett, hogy a fehérmegyei ráczalmási kerületben állítson jelöltet. Minthogy azonban gróf Eszterházy Andor tevékeny részt vett a zsidó házasság elbuktatásában, az antiszemita párt ellene jelöltet nem állít. — Tiszta Kálmán enged. A mai Bud. Korr. felhivatalos kommunikéja arra kéri el, hogy a kormány a napirendről levezeszi a házassági javaslatot.

A népszínház.

Budapest, jan. 18-án.

A népszínházok, melynek bérletéről közelebb igen frappans rajzok fogok szolgálni, hármasszerencsétlensége van. Rákosi Jenő ur méhkasából kiocsátott raj, mely a népszínházról elszongta Blahánét, ellepte Szegedet s ujabban igényt tartott Nagyváradra, a budai várszínházra és a budai szinkörre s a melynek közös fullánkját a „Budapesti Hírlap” képezi: először is nem igen kapja meg a várszínház és a szinkört. — Megkapja Krecsányi Ignác ur, a vidék egyik legbuzgóbb s érdemekben gazdag színgazgatója.

A tisztelt raj és reménybeli színházi dynasztia másik szerencsétlensége az az eles kritika, melyet rá Irányi Danielnak a parlament szerdai ülésén elmondott beszéde képez. Ennek világosan a népszínházra vonatkozó s a lapok „A mi fővárosunk” című cikkében foglalt álláspontját tökéletesen igazoló része így hangzik:

... Nem tehetem, hogy egy másik tárgyra ne fordítsam a t. belügyminiszter ur és a t. ház ígylemet, újra és újra, meglehet, hogy ez alkalommal is hiába. Ertem azon le

der, azon szemérmetlen előadásokat, melyek bizonyos színházakban és más mulató helyeken feltartóztatlanul tartatnak. (Ugyvan!) és a melyeken minden ember, a kinek az illemről, a kinek a tisztességről, a kinek az erkölcsiségről, a kinek a színházak feladatáról helyes fogalma van, megbotránkozik, csak a városi felügyelő bizottság, és csak a magyar kir. állami rendőrség nem botránkozik meg.

Komoly dolog ez, t. ház, sokkal komolyabb, mint némelyek gondolják. Valamint az anyagi világban, akképen a szellemi világban is, minden összefügg. Az a hajdon, a kit szülei elég gondatlanul olyan előadásokra visznek, felől, hogy elveszti lelkének azon zománczát, mely a nőnek legbecesebb ékességét képezi, és mely őt az élet sokmű csábításai és megpróbáltatásai között legjobban, legbiztosabban megvédi. Azon ifju, fájdalom, meg az iskolába járók közt is, a ki az ily élvezeteket megszokta, az élet komoly feladatairól megfeledkezik, élvezethajhász lesz, és ha elegendő vagyona nincs hozzá, adósságokba merül, üzorsások körmei közé kerül, és fájdalom, néha a becsület utjáról is letér, a mely után forgópisztolyhoz folyamodik, és nehogy a vádlottak padjára kerüljön, a Rókus benczoló termébe kerül. Az iskola és az élet ellentétben áll az iskolában vallásra és vallásosságra oktatják az ifjúságot, az életben az atheismust, a hihetlenséget látjuk uralkodni.

Az iskolában szerény, szemérmes, erkölcsös magaviseletre tanítják, az életben, a társadalomban, a társadalom intézményeiben mindezt kigunyolják, guny tárgyává teszik. Ismétlem, az élet és az iskola közt nincs összefüggés és ezen összhang hiányának már is szomorú következményeit látjuk Jól tudom, hogy ezen bajokon nem lehet csupán hatalmi szóval, kormányintézkedéssel segíteni, de a hol lehet, ott a kormányt kötelessége, hogy a mételey tovább terjedését megakadályozza. (Helyeslés a szelsőbálon.)

Meglehet szavaim ezuttal is a pusztában fognak elhangzani, mint már annyiszor; meglehet, hogy a t. miniszter ur ismét azt fogja mondani, hogy mennyire kárhözhatja ezen irányt, de aztán összekulcsolja karjait és a pápával azt mondja: non possumus. (Derült s ég.) De vigyázzon a t. miniszter ur, nehogy a történetről, midőn a jelenkor történetét meg fogja írni, azt jegyezze meg kormányáról, hogy alatta nemcsak a politikai, hanem a magán erkölcsiség selyedése is tovább terjedt (Élénk helyeslés!) a nélkül hogy Tiszta Kálmán szükségesnek látta volna annak gátat vetni. (Élénk helyeslések.)

A képviselőház moralistájának a „Budapesti Hírlap” (ezuttal elhagyva a színházi cikkek alatt oly megszokott „6” jegyet, mely alatt Rákosi Jenő szokott írni) nem tud más-kép felelni, minthogy — modern szokás szerint — kigunyolja annak fennkölt erkölcsi szempontjait s elnevezi Irányit „Daniél profétának.”

És ha a t. képviselő ur csakugyan proféta, akkor nagyon jó proféta, mert a mai lapok egy hire nagyon igazolja az ő profécziáit. Ez nem egyéb, mintegy öngyilkossági eset — a népszínház harmadik malheurje.

Pesti Mária, a népszínház tagja ugyanis öngyilkossági szándékból petroleumban feloldott gyufával megmérgezte magát. Az alig 18 éves leány a fővárosba csak 3 hó előtt jött fel s itt a népszínháznál mint segédénekcső lett szerződötve. A beteget beszállították a Rókus-kórházba, hol szigorúan meg-

tiltatott az esetről legkisebb felvilágosítást adni. A titkolódzás — írják a lapok — annyira megy, hogy még a rendőrséget sem értesítették az esetről s így a tett körülményeit s indokait sem sikerült megtudnunk. Mi azonban azt hisszük, hogy nem csalódnak, miszerint ez öngyilkossági esetben lesz része azon frivol szellemnek, mely a népszínházban gyökeret vert s a melynek megszüntetése — úgy látszik — egy igazgató-nak sem állott érdekében. Erre mutat az a nagy titkolódzás is. Mikor pedig a szegény tehetséges, fiatal Vasváry lötte magát föbe, akkor meg az üzora garázdálkodásáról lehetett volna érdekes dolgokat írni, a mely üzora járma alatt nyög a népszínház személyzete s a mely üzora különben nem csak áldozatokra, de szövevényekre is talált ezen országos műintézetünk falain belül.

Nem is csodáljuk, hogy ott olyan élet folyik a színpadon, a minő a... coulis ák között. Lesz alkalmunk már legközelebb referálni a fővárosi színházaknak ezen a színtalpak között lefolyó drámáiról.

Telephon.

A közjegyzői törv. módosítása ellen.

(A debreczeni ügyvédi kamara emlékiratát a közjegyzői törvény módosítását tárgyazó törvényjavaslat ellen.)

Mióta az alkotmányos kormány hazánkban visszaállított, fájdalommal kellett tapasztalunk, hogy az ügyvédi kar a törvényhozás mostoha gyermekeként tekintik, s míg egyfelől az ügyvédi jogosultság megadására az ügyvédek létszáma által korlátozva nincs, addig másfelől lépésről-lépésre következesen szigorítottatik az ügyvédi működési kör, úgy hogy agódnia kell néznünk az ügyvédi kar anyagi jövőjének elebe.

Azon törvényhozási intézkedések közül, melyek az ügyvédi kar működési körének szűzebb szorítására tétettek, alig jutotta egyik is érzékenyebben hazánk ügyvédi karát, mint azon törvényjavaslat, mely a kir. közjegyzőségről rendelkező 1874 évi 35. t. cz. módosítására vonatkozólag a törvényhozás elebe már be is terjesztetett.

Mint rendszeren történni szokott, ezen törvényjavaslat is a képviselőház asztalára került, a nélkül, hogy az iránt az ügyvédi kamarák véleményadásra felhívatlak volna, minélőzva nem volt alkalmunk arra vonatkozó észrevételeinket illetékes helyre a törvényjavaslat megállapítása előtt eljuttatni.

Most azonban a törvényjavaslat tartalma már köz tudomásra jutván, élni kívánunk az 1874. évi 34. t. cz. 19. §-án alapuló jogunkkal annál is inkább, mert ezt tenni az ügyvédi kar érdekében mellőzhetetlen kötelességünk.

Azon sérelmeknek, melyek a törvényjavaslatban az ügyvédi kar ellen benofizaltatnak, legfőbbikét tartalmazza a 20 §., mely a telexkönyvi jogokra vonatkozó okmányok érvényességét közjegyzői hitelesítéstől teszi függővé, vagyis telexkönyvi ügyekben a közjegyzői kényszerit kívánja behozni.

Ha ez intézkedés törvényerőre emeltnék, ez által az ügyvédek működési köre ismét igen érzékeny megszorításnak lenne kitéve, mert ez esetre az összes telexkönyvi peren kívüli ügyek a közjegyzők kezébe jutnának, még pedig nemcsak az okmányok kiállítása, hanem a beadványok szerkesztése is, mert fel sem lehet tenni, hogy a midőn a felek, okmányaik kiállítása végett közjegyzőt kénytelenek felkeresni, az okmányok kiállítása után a további teendőket végezt nem a már eljáró közjegyzőt bíznák meg, hanem ügyvédet

A »DEBRECZEN« TÁRCSÁJA.

Összel halok én meg.

Összel halok én meg, eszűndes őszi nappal, Mikor ég-föld tele fájó bubánattal, Mikor a madarak bus csapatban szállnak Időgen világnak!

Összel halok én meg, virág hervadáskor, Madár költözéskor, falevél hulláskor, Mikor egy titkos jaj, tűnő nyár bucsuja, Sir körülem újra!

Hallom már, hallom már szellemek hívását, Zörgő haraszt közt a szellők suhanását, Hallom tulvilági, könnyű léptek nesztét Körülem szerteszét!

Hajnaltban halok meg, lesznek őszi felhő, Megaranyoz a nap, mikor égre feljő, S alkonyatkor tövén leveletlen fának Pihenve találnak...

Gáspár Imre.

Az itélet trombitája.

(Dr Pápa y Imrétől.)

A—6—4h:

Ne tessenek megjádni! Egyáltalán nem valami megfejthetetlen talányt ábrázol ezen négy szerény betűcske. Mindössze is egy takaros ásitást kívánok velők kifejezni.

De hát mit jelentsen? mire való most ez az ásitás?

Mielőtt e kérdésre felelnék, szabad legyen még egyet ásitanom. Önök szintén aligha tehetnek időszerűbbet mintha, követve a jó példát, társaim lesznek e szellemdu foglalkozásban.

Mindenki tudja, hogy az ásitással mily sokat ki lehet fejezni. Az én ásitásom ezuttal azt jelenti, hogy vége a kolbász- és hurka-idénynek; vagyis elmúlt a tél, itt van a tavasz! Hála Istennek!

Mindekí örül a tavasznak, de senki sem üdvözli oly örömmel, mint az, aki szív fájalmából gyógyulóban, bánat nélkül s úgy gondol a múlt napok szenvedéseire, mint egy hosszú kínos álomra, melyből szerencsésen felébredve, újra kész az élet örömeire és csatlódásaira.

Ily üdüi szivbeteg volt a szép Heteyné, e rövid, de szerfeljutt igaz történet egyik legkiválóbb alakja. Most veté le a gyászruhát, amelyet három évvel ezelőtt férje halálakor öltött fel. Mondanom sem kell, hogy minő kínosak a gyásznapok, ily fiatal élte virágában levő nőnek.

Mily élet is volt ez! Látta a tavasz virágait; hallotta a madarak dalát, de nem volt szabad megérintenie mit daláltak azok a madarak. Kerülnie kellett a helyet, a hol az öröm szava szölt; s a nagyvilági zajt, pompát, örömtelen magánosságokkal kellett felcserélni; jó kedvű sem lehetett soha, csak szomorú mindig és mindentől! Mily élet, mily borzasztó élet is volt ez! Hanem hát hiába, ennek így kellett történni. A világ rendkívül szigorú a fiatal özvegyek iránt. Argus-szemekkel kíséri lépteiket. Jaj annak a kit uylvére kap. Soha sem ismer az többé magára.

Heteyné semmitől sem iszonyodott any-

nyira, mint azon száz szemű- és nyelvű szörnyetegtől, amelyet pletykának neveznek; s éppen ez okból az elmúlt három év alatt a legszigorubb visszavonultságban élt. Nem járt sehova, csak a templomba, meg a temetőbe. Mily élet is volt ez!... Oh most már kélphet zárkózottságából; fölcserélheti gyászruháját a vágyak, álmok, remények ragyogó köntösével. Gyönyörködhetik a tavaszban, fúrtei közé tűzheti virágait, merenghet a madárkák énekén, meghallgathatja az öröm vigalomra hívogató hangjait; szóval most már újra élhet.

Bármily szigorú legyen is a világ a fiatal özvegyek iránt, azt mégsem követelheti egy fiatal, élte virágában lévő asszonytól, hogy férjét, akinek kísé korábban sirba tettszett szállni, örökös gyászszal tisztelje meg; hogy soh'se feledjen, senkit ne szeressen, örök-ké busuljon, vigaszt ne találjon.

Tollam nem arany, nyelvem nem zendületes; de még ha az volna is; akkor sem irhatnám le; akkor sem beszélhetném el a szép özvegy a feletti örömet, midőn tapasztalá, hogy fúrtei csak oly dusak és feketék, éjfel zemei csak oly ragyogók, finom metszetű ajkai csak oly vépirosak; szóval minden olyan mint volt a gyász előtt. Az arcz talán haloványabb? Ej Istenem! hiszen ez nem baj! Dus feketé fúrtek, s azok a lángoló feketé szemek: mily nagyszerű ellentétet képeznek azzal az érdekes halovány arcczal.

Csinosan butorozott öltözdejében, nagy aranyos keretű tükör előtt, termete bájainak vizsgálásába merülve találjuk a szép özvegyet; míg egy szőke fúrte, pajkos kékszemű szobaleány gazdag fúrteit rendezgeté.

Mámorító illat terjengett a szobában, kiinn hívogatólag ragyogott a nap sugar. Delután sétára készült a szép özvegy. A szőke Mari minden tudományát összeszedte,

hogy urnője szépségét elragadóra emelje. Törékve nem is maradt sikertelen; mert, hogy a divatos műszóval élünk Heteyné valóban „jó izűen” nézett ki: Es csak a tiszta igazságot mondta ki Mari, amidőn urnője selyemfúrteinek bájos kontyvá alakítása után, öszszecsapva kezeit lelkesülten felkiáltott.

— Istenemre! nagyságos asszonyom! soha sem volt ilyen gyönyörű!

— Kis hízlelg! — hallatá a szép özvegy kellemes mosolyal, éppen nem feddő hangon.

Ah ezek a fúrtek, e gyönyörű fúrtek! E hó fehér arcz, e bővülő szemek! Mily boldog is, a kit az Isten ily szépek teremtett. Meg lássa a nagyságos asszony; azok a sok szép fiatal tiszta urak mind bele szerettek.

Nem is csuda! Szegény tiszturak! Ugy sajnálom őket...

— Miért te bohókás. — Hiszen csak nem szeretheti a nagyságos asszony valamennyit.

A szép özvegy arca elborult. Sohajtott. — Oh nem fogok, nem tudok többé szeretni senkit! Mondá csüggeteg, szomorú hangon. — Kit szerettem, a sirban.

Talán nem is tudna sirjában aludni, ha másnak adva szivemet, hűtlen lennék hozzá. Könyözni kezdett. Annyira megszokta a könnyezést az elmúlt három év alatt, hogy minden nagyobb megerőltetés nélkül megehetette ezt; és igen hihetőleg egész delután ezt cselekszi, ha a szőke Mari vigasztaló szavakkal nem igyekszik földeríteni.

Az istenért nagyságos asszony! mire való már megint a sirás! Egész toaletjét tönkre teszi vele. Azután meg a halottak mind jószívű csendes emberek; nem ismerik a feltékenységet.

(Vége köv.)

keresnének fel, is fizetnének.

* Jókayné

vésznöknek város jubileumának meköztöltök lapunk nyegileg nem is erősen szervezk tömegesebben ki hódolatát a tesztünk, hogy s ennek tagjai csi mellett az ő ur, mint a kine dent elkövet, ho jes legyen. — az aranykoszoru vésznök föllépte színházban a j gyeve s ma má jegyhez.

* A ref. e

hó 20 ik napján tart a szokott h szervezési la to k; az egy viszony szalalyo ditvány s egyeb juk rá az egvhé

* Felhívás

gen ajánlv adju hívást: Bölcsész kötetének könyo munka egy har Ezzel a korábbi középkori bölc béfejezést nyer összefüggő egész leg a felsőbb o sebben a szoro nyokban, melyek kápláni-vizsgálat anyagi vesztesé tajtványai és hordozva, vállal gen nyomtatja ki veheti, hogy tiz geket sem képes nyokban. Mivel u tében legközele ezek nagy rész anyagi viszonyok jat, hogy szeren árért a már szerezheti meg; hogy az egyszerű egész generációt köztöz szolgálj eszközhöz folyat azokra nézve, ki szorban állók, menek tekintek is vettem rá má felhívásokat boo meg védekezni a Különbön akarmi egy elégtelenül egy átalános e közelebből azon mint 33 év, s i igénytelen munk sítettem. Bár le goztam, de azért a művelt köztök kik érdekes olvé erre enged leg oldalról munkám felszólítás. A kö fejlődésmentét időkig és így a kesebb részét tárgy természet érthető irmodort iven, ez év febr s márczius elej kimelés tekintet nyokat nyomato kr, esetleg 60 Minden tiz előf példánnyal szölkérem — kényv anyon márczius (nagy-páterfia ut hogy a példány intézkedhessem. közőra ezeltö közönség becesse fizetett tize n példányt adok. Thót Fere

* A jelen

menés — s val ezen sport gy Holnap katona a legszebb szán sima jégtükrön ügyes korcsoly t ü r e n d b e Csillag Erzsike Fodor Józsefne Handel Vilma, Isarovits Olga, nási nővérek, nővérek, Kóvi Langyel Ilona, Nemes Irma, Pallay Gizella Schmid Ilona, távné, Szabó

KRAIGZ GYULA

előbb ORMÓS FERENCZ

norinbergi- és diszmtáru-üzlete Debreczenben, a főpiacon,
SCHEER BERNÁT ur házában, a „Bika” szállodával szemben.

Ajánlja dusan berendezett raktárát.

Vadászati- és védő-czikkpek;

Percusion, Lefauchaux, Lancaster és Flobert fegyverek, töltények, tölténytáskák és övek, revolverek, pisztolyok, hozzávaló töltények és táskák.

Lovaglásra:

Angol disznóbőr nyergek, kentárok, izasztók, zabolák, kengyelvasak, sarkan-tyuk, lovagló vesszők, botok és ostorok, valódi angol nyereg-zappan.

Utazáshoz:

Bőr-, vászon- és fa-öndök, táskák, toilethez berendezett cassettek és táskák, Plaid szijak, gummi-köpenyek.

Háztartáshoz:

Asztalkések, fa, csont, szaru, alpacca és alpacca-ezüst nyélek, britania-érez, pakfong, alpacca és alpacca ezüst kanalak, ecet, olaj és vajtartók, cukor-vágók és szelenczék, theafőzők, kannák, kávéfőző gépek, kávéőrölők, gyors-forralók, fa, pléh, britániai érez- és alpacca-tálczák, asztali gyertyatartók, réz, vas, bronz, britániai érez, pakfong, alpacca és alpacca-ezüstből, R. Ditmár-féle asztali és függő petroleum-lámpák, madár-kalitczkák, virágasztalok, sodavizgépek.

Toilethez:

Fésűk, fog, köröm, haj és ruhakefék, szappanok, fogpép és porok, valódi kölni-viz és illatszerek. Bili legyezők, ékszeres, virág-cokor tartók, legyező zsinórok. Kü önbféle diszárak vas, bronz, fa, porcellán, maché és bőrből.

Optikai czikkpek:

Orrcsiptetők, szemüvegek, Lorgnettek, táv és színházi látcsövek, barometrum, hőmérők, szesz, cukor, bor, sör, eczetmérők, vízmértekek.

Legújabb divatu férfi és gyermek kalapok

kotyúk, esernyők, sétatobok, tajékipapák, szivarszipkák, zebkések, pénz és szivartárczák, dzhányvágó gépek.

Bánfi-Hunyadi hazai készítésű GYERMEK-JÁTÉKOK nagyválasztékban.

Az eredeti SINGER varrógépek

az Amsterdami

világkiállításon

az első és legnagyobb díjat

disz-oklevelet

nyertek.

Valamint ez ideig minden Párisi, Bécsi, Philadelphiai világkiállításon — hol az eredeti SINGER varrógépek a legelső kitüntetésben részesítették — ugy jelenleg is azok feltűnő előnyei a legfényesebben lettek elismerve.

Neidlinger G. Debreczen, Piacz-utca 2145.

NEMESFAJU

kézzel szedett

PIROS- és ZÖLD-ALMA

I-ső osztályu 100 darab 3 forint

II-od " 100 " 2 " 50 kr.

III-ad " 100 " 1 " 50 kr.

Naponta friss VIRSTLI

WEIL EDE budapesti szalámi gyárából párja csak 5 kr.

LAMPRECHT-féle közönséges és Luxus-sütemény, délelőtt és délután 6 darab 10 kron kapható.

1883-ik évi valódi Gálócsi

MUSKOTALY DOHÁNY-MAG.

Vörös kereszt sorsjegyek.

Főnyeremény 50,000 forint, huzása márczius 1-én. — A napi folyó áron.

Cotillion-jegyek nagy választékban, álarczok és hozzávaló női és férfikalapok.

Végül van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy üzletemben mindenféle sorsjegyek huzása kezdetétől — 1883. év végéig — sorsjegyenként 5 krajczár csekély díjért — megtekinthető, miáltal rövid idő alatt már több sorsjegy tulajdonos jutott tekintélyes régi nyereményekhez. Vidéki sorsjegytulajdonosokat sorsjegyenkénti 5 kros bélyegek és postadij beküldése után postán tudatom a huzások eredményéről.

MENDELOVITS LAJOS,
főpiacz, városházzal szemben.

Bérbeadó.

A Piacz-Miklós-utca szegletén levő emeletes ház eddig kávéháznak s ebéd-lőnek használt részei, boltnak vagy olvasó egyleti helyiségnek minden órán kiadók.

Értekezhetni alulirotnál

Nagy Ferencz,

ügyvéd.

Csapó u. 388. sz.

Nincs olyan szer rokedtség, kőhögés, nyálkásodás, csuzos bántalmak, elleneben, mely annyira kitüntette volna magát, mint a Spitzwegerich-féle rendkívül tápláló növényből állított gyors és biztos hatásában felmulthatlan külön

Spitzwegerich-féle bonbonok

Schmidt Viktor és fiaitól Bécsben.
Valódi csak a gyógyszerárban.

KITÜNTETÉS
SZEGED
ér deméremmel
1876.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KITÜNTETÉS
SZÉKES-
FEHÉRVÁR
ezüstérem 1879.

KUTASI IMRE KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

DEBRECZEN, Főpiacz. Sz. NAGY KÁROLY ház.

Ajánlja magát mindenféle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal:

tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, ét- bor- és árlapokat;

disz műveket arany- ezüst és színnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató

ROVATOZOTT IVEKET;

diszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászat köréhez tartozó megrendelések gyorsan és hiba nélkül, a legutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számítottatik.

HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő DEBRECZEN cz. hirlapban a legolcsóbban számítva közé teszek.

KUTASI IMRE

könyv- és könyomda-tulajdonos.

DEBRECZENBEN, FŐPIACZ, SZ. NAGY KÁROLY ház.

KITÜNTETÉS
LONDON

DISZOKLEVÉL
1871-ben.

Debreczen, 1884. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

Előfizetési árak
Helyben és postán
Egy évre 10
Fél évre 5
Negyed évre 3

Egyes számok

A lap szellemi részétől
don kölcsönny főpiacz.
ház földszint, a szerkesz-
tő bérmentve külföldre.

Előfizetési hely
TELEGDI K. LAJOS
OSÁTHY KÁROLY
kereskedésében és a ki-
adalmán KUTASI IMRE
nyomdájában postabiz-
onyán.

A

(r. e.) A megteremtett hevonása az a harpárton és annak

A szabadelibiztonságot, a meKálmán kormányból merített. A

a mi kitüntetésé mind a kormányvolt. »En veszem

lán vagyok, szőlőellenzék, — amirva, hogy valaki

gekkel és buzgalolatára, ha nem szegény, befolyás

protekczió napja spárt boldogját-boldtekczió bakklóvása

kasztás, szakértéságból eredett botrást betakart minbiztonságára szolgál

apparatús, a kedvépressió minden eszka kormányának buk

volt az ő szemekbeEs ma — ma

hogy Tisza nem mipontosabban kiszámgett is fejlődhetik

a melyet az emberlennek nevez, ped

ségkép beszkótt kövságból és önzésből

darabokra tépi.

Ki ne vártaZágrább után Philházi eseményhez has

helyét?

Tisza a főrendi

zetével s e percztől

tekinthet úgy fel, m

bár a félhivatalos sa

mint egyébkor. »Ő s

jegyz meg nem

»Pesti Napló.

S a kormány

helyzetet. Bizton

első, csak némiképe

mely nem képezne

p. o. Tiszás volt

1868-iki — gon

alakulást, új csop

teremtene a bársony

padsorokban.

Ez a párt sz

szatekint arra az

lyekben gazdag utr

mindenhatóknak vélt

Es ez nagyon

de személy körül

mélyes érdekeket

dekebe ütköznek.

nyilvános életben,

mi az ilyen szemel

lenzi. Miért ne leg

és kétségtelenül g

és miért lelkesüljön

gát a tulnyomó sz

érvényesítheti? F

sadalmi életünk, a

tunk, füstölög a k

Es ismételjük

gyulólkodás és az

nyok megszűnt s a

békessége, együtt

követendi azt a k

perczben oly bizony

tan vagy titkon —

gyarországon!

— Országgyű

19. ülését a közleked

ének részletes tárgy

költségvetés legtöbb

tatott el. Felszólalás

nál, hol Somss